

Dit ga je leren:

**Je leest fragmenten uit drie boeken die een prijs hebben gekregen.
Je bedenkt welk boek je zelf zou willen lezen en waarom.**

1 Lees de fragmenten op de bladzijde hiernaast en op het werkblad.

2 Heen en weer.

Bespreek de vragen hieronder.

Schrijf dan ieder je eigen antwoord op. Gebruik steekwoorden.

Bij welk fragment zag je tijdens het lezen de gebeurtenissen het best voor je? Hoe komt dat?

In welk fragment wordt het best duidelijk wat de hoofdpersoon denkt en voelt? Vind je dat belangrijk?

Welk fragment maakt je het meest nieuwsgierig naar de rest van het boek? Waarom?

Lees je graag verhalen die in het hier-en-nu spelen? Of lees je liever verhalen die in een andere tijd en in een ander land spelen? Welk fragment past het best bij jouw keuze?

Lees je graag verhalen in de ik-vorm of liever in de hij-vorm? Welk fragment past daar het best bij?

3 Welk boek zou je het liefst willen lezen en waarom?

Schrijf de drie belangrijkste redenen op drie blaadjes. Op elk blaadje één reden.
Zet telkens de titel van het boek erbij.

4 Plak de blaadjes bij het boek dat je hebt uitgekozen. Praat er in de groep over.

5 Schrijf de titel en schrijver van het boek van jouw keuze achter in je werkboek.

Zet er in het kort je drie redenen van opdracht 3 bij.

Zo weet je over een tijdje nog *waarom* je dat boek graag wilde lezen.

6 Lees verder in je stilleesboek.

PRIJS VAN DE JONGE JURY 2013

ROB RUGGENBERG

Ijsbarbaar

'Gruwelijk spannend' SevenDays

'Dat zijn ónze huiden,' zegt Nunôk tegen de man die Willem Ys heette. 'Wat doen jullie ermee?'

Lachend schudde Willem Ys zijn hoofd. De man begreep hem niet.

'Ónze huiden,' zei Nunôk met nadruk. Hij pakte een zeehondenvel van de stapel en drukte het tegen zich aan.

Willem Ys draaide zich half om en wees op het schip.

'Nee,' zei Nunôk. Hij keek omhoog, naar de heuvel en zag hoe iedereen daar stond. Hij zwaaide. Sumanak stak zijn hand op.

'Kom hier,' riep Nunôk. 'Het zijn geen geesten en ook geen reuzen. Het zijn grote mensen die onze huiden stelen.'

Sumanak en nog een paar mannen verdwenen uit het zicht.

De schipper riep iets naar de andere drie vreemdelingen. Zij begonnen haastig armenvol huiden naar de waterkant te dragen, waar het bootje lag.

'Nee, nee,' riep Nunôk. 'Die zijn van ons. Die hebben wij nodig.' Vertwijfeld keek hij naar de angakok die nog steeds op de grond zat en naar de vogeltjes in de lucht staarde. 'Help me nou toch, Umik!'

Op dat moment kwamen Sumanak en de andere mannen de hoek om rennen, gewapend met bogen en harpoenen en speren.